

resanta con vorbire a lui Sawa cu Kehaia-Beiu ¹⁾, de uă dată se au diră p' între poporū detunari de focū și necurmate țăcăituri de săbiș, cu strigătul "s'a omorită Sawa!" Deli-başa Mihale înaintă apărându-se cu sabia, pônă la scară, unde fu și elu împușcată; iér Ghencea voindă să sară de pe ferestră să le iină în drumă, fu asemenea omorită; nici unul din cei aflați acolo, nu suferi cea mai mică vătămare. Câtă pentru escorta lui Sawa, care rămăsese în curte, fu și ea măcelărită; dăr unul d'intr'enși scăpândă, allergă în pripă la cei alți ostași, cari se aflau pe la cuartire, și înciință despre cele petrecute, spre a lăua măsură de apărare; alții duoi ieră scăpară de morți trecendă în notă Dâmbovița ce curgea chiară prin curte care semăna mai multă cu unu câmpă de bătaie, din cauza mulțimii cadavrelor și a vîrsării de sânge, de cătă cu uă curte de cuartiră generală. Din cadavrele fără capă, alle acestorū nenorociți ostași, unele fură aruncate în Dâmboviță și altele afară din oraș; iér cadavrele lui Sawa, Mihale și Ghencea, punându-se despuiete într'uă căruță ordinată, fură transportate prin Tîrgul-d'afară la Oboră, unde se ordonă cu strășnicie ca nu cum-va să cuteze cine-va, sub veri ce pretestă, a înmormânta vre unul din aceste cadavre.

1). Autorul vorbesce aici de afarea sa de față în momentul când Sawa fu ucisă.